

## Til § 72

Bestemmelsen indeholder de særlige regler, der gælder ved anvendelsen af reglerne i kapitel 3 og 5 på de uskiftede boer, der skiftes fuldstændigt i den efterlevende ægtefælles levende live.

Efter *stk. 1* består boets indkomst alene af gevinst og tab ved udlodning af boets aktiver til andre end den efterlevende ægtefælle. Forslaget har sammenhæng med forslaget om, at den efterlevende ægtefælle også ved skifte umiddelbart ved dødsfaldet skal beskattes efter de almindelige regler også for så vidt angår formuen, jf. bemærkningerne til § 42, stk. 2. Forslaget er endvidere en konsekvens af, at der ikke skal udskilles en formue, der anses at vedrøre førstafdøde.

Forslaget er tillige begrundet i, at de almindelige regler om beskatningen af den efterlevende ægtefælle ikke bør kunne omgås. Hvis hele det uskiftede bo – som efter de gældende regler – skulle omfattes af dødsbobebskatning, ville en efterlevende ægtefælle kunne opnå dødsbobebskatning af sin egen del af ægtefællernes hidtidige fællesje og skilsmisssæreje ved at kræve boet udleveret til uskiftet bo og umiddelbart derefter at kræve det uskiftede bo taget under skiftebehandling.

Det foreslås i *stk. 2*, at der som udgangspunkt gælder samme skattefritagelsesregel for de uskiftede boer som for dødsboer, der umiddelbart omfattes af afsnit II, jf. herved § 6. Det foreslås imidlertid, at hvis den førstafdøde ægtefælle efterlod sig et fuldstændigt særeje, skal såvel det uskiftede bo som særboet kunne rummes inden for beløbsgrænserne i § 6, stk. 1. For begge boers vedkommende regnes der med værdierne i boopgørelsen eventuelt med tillæg af værdierne i en tillægsopgørelse, jf. § 6, stk. 3.

Det bestemmes i 4. pkt., at i det omfang det uskiftede bo omfatter arv, som den efterlevende ægtefælle har modtaget af førstafdødes fuldstændige særeje, skal sådan arv ikke medregnes til beholdningen i det uskiftede bo ved afgørelsen af, hvorvidt beløbsgrænserne er overholdt. Hvis der ikke var en sådan regel, ville den efterlevende ægtefælles arv af førstafdødes særeje tælle dobbelt ved opgørelsen af den samlede beholdning i de to boer.

Bestemmelsen svarer i hovedtræk til kildeskattelovens § 20 B, stk. 3, men der foreslås den ændring, at der med hensyn til særejet ikke længere skal regnes med værdierne ved dødsfaldet, men med værdierne i boopgørelsen.

I *stk. 3* foreslås det, at et bo, der ikke er skattefritaget efter § 6, kun skal beskattes af indkomst i boeperioden.

Bestemmelsen, der er i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, udgør herved en fravigelse af § 19, stk. 2, hvorefter boet normalt beskattes af indkomsten i hele bobeskatningsperioden, som består af både mellem- og boperiode. Med andre ord er der i disse boer ingen skattemæssig mellemperiode, jf. også henvisningsbestemmelsen i § 71, stk. 3, hvor §§ 7-18, der omhandler beskatning af mellemperioden, når boet er skattefritaget, ikke er medtaget.

*Stk. 4 og 5* omhandler bofradrag. Det foreslås, at den almindelige regel i § 30, stk. 2, hvorefter bofradragets størrelse afhænger af boperiodens længde, fraviges, og at der i stedet tildeles ét fradrag med et grundbeløb på 42.850 kr. Beløbet er i 1987-niveau og foreslås i stk. 5 reguleret efter personskattelovens § 20. Herved bliver bofradraget i 1997 55.200 kr. (svarende til 12 gange det månedligt påløbende bofradrag i § 30, stk. 2, på 4.600 kr.).

Baggrunden for, at bofradraget her foreslås tildelt som et éngangsbeløb, er, at den skattepligtige indkomst i disse boer alene udgøres af gevinst og tab vedrørende aktiver, der udloddes til førstafdødes arvinger og legatarer, jf. stk. 1. Der er således tale om éngangsindtægter og -udgifter, der konstateres ved udlodningen.

Hvis der i disse boer blev tildelt almindeligt bofradrag, ville den skattemæssigt mest fordelagtige fremgangsmåde være at foretage a conto-udlodning og derefter at udskyde skæringsdagen, indtil der var påløbet de maksimale 12 måneders bofradrag. Dette kan ikke anses for skiftemæssigt hensigtsmæssigt. Det foreslås derfor, at der i disse boer gives ét fradrag svarende til 12 måneders fradrag efter § 30, stk. 2, på én gang. Der er herefter intet skattemæssigt incitament til at udskyde skæringsdagen, efter at det sidste aktiv er udloddet.

Ved tilrettelæggelsen af bofradraget som et éngangsfradrag er det tillige taget i betragtning, at disse boer er karakteriseret ved, at der ikke sker nogen selvstændig mellemperiodebeskatning, således at et eventuelt uudnyttet bofradrag ikke kan overføres til mellemperioden.

## Til § 73

Bestemmelsen fastlægger omfanget af den efterlevende ægtefælles indkomstskattepligt under skiftet. I overensstemmelse med forslaget om, at kun gevinst og tab ved udlodning til andre arvinger og legatarer skal henføres til boet, jf. § 72, stk. 1, foreslås det her, at den efterlevende ægtefælle i boperioden skal beskattes uden hensyntagen til skiftet. Dog skal den efterlevende ægtefælle ikke beskattes af de nævnte